

LECTORI SALUTEM!

HODOSSY-TAKÁCS ELŐD–JENEI PÉTER

Konferencia a keresztségről

A keresztyén teológiának mindig központi kérdése volt a sákramentumok teológiája és kiszolgáltatási gyakorlata. A II. Helvét Hitvallás szerint: „Isten egyházában csupán csak egy keresztség van (Eféz. 4,5) és elég is egyszer megkeresztelkedni, vagyis Istennek szenteltetni. Az egyszer elfogadott keresztség pedig az egész életen keresztül tart, és ez, az Isten gyermekeivé való fogadtatásunknak örök pecsété. Mert a Krisztus nevébe való megkeresztelkedés annyi, mint az Isten fiainak szövetségébe és családjába, tehát örökségébe való beírás, felavatás és befogadás, sőt már most, az Isten nevével való elnevezés, azaz hogy Isten fiának nevezés, úgyszintén a bűnök szennytől való megtisztulás és az új és ártatlan életre Isten különféle kegyelmével való megajándékoztatás. (Zsid. 10,22–23; 1 Pét. 3,21) A keresztség e szerint emlékezetben tartja és megújítja Istennek a halandók nemzetsége iránt megbizonyított igen nagy jótéteményét. (Róm. 5,8–9) Mert mindnyájan bűnök szennijében születünk (Zsolt. 51,7) és harag fiai vagyunk; Isten pedig, aki gazdag az irgalmasságban (Eféz. 2,4), megtisztít minket a bűnökből, ingyen, az Ő Fiának vére által (1 Kor. 6,11) és Ő benne minket fiaivá fogad és így minket szent szövetséggel magához csatol s különféle ajándékaival gazdagít, hogy

új életet élhessünk. (Tit. 3,5)” (XX. rész). A keresztség befogadás Isten családjába – akár be is fejezhetnénk minden további elmélkedésünket ezzel a megállapítással, csakhogy aligha találhatunk olyan gyakorlatot, ami az értelmezések előtt szélesebb kaput tárhatna, mint ez. Elvégre egy hétköznapi családba talán tucatnyi módon is bekerülhet az ember: a beleszületésen kívül adoptációval, házasság útján, netán új házasság fél korábbi kapcsolatából született gyermekként, rokonként és idegenként, csecsemőként vagy felnőttként. Isten családja (szerencsére) nem homogén klónok együttese; ahogy rettenetesen unalmas lenne egy egész nyájról való Dolly, vagyis klónozott bárány, úgy minden emberi közösség is különböző tagok együtteseként fejezheti ki összetartozását.

A keresztség teológiája olyan kérdés, amelyről nem lehet nem beszélni. Körül kell járnunk időről időre bibliai teológiai, dogmatikai és gyakorlati teológiai kérdéseit, a szövetség teológiájától a kiszolgáltatásig, netán az emlékezetbe idéző istentiszteletek elveinek megfogalmazásáig. Figyelnünk kell a minket körülvevő világ rezdüléseire, a keresztyén családok elvárásaira, és azokra a hangokra is, melyek egyenesen a hitvallásosság próbakövének tekintik a sákramentum kiszolgáltatásának gyakorlatát. 2009-ben a DRHE és holland partnere

(PThU) megrendezte negyedik közös konferenciáját, melyet a keresztség kérdéskörének szentelt. Ennek a konferenciának az anyaga teszi ki jelen számunk gerincét. Reméljük, hogy a liturgiai megújulás időszakát élő magyar református-ság számára használható szempontokat sikerül kínálnunk.

A konferenciaanyagon túl két figyelemre méltó vendégelőadás írásos anyaga is helyet kapott számunkban. A 2010. év őszi szemeszterében Fulbright-

ösztöndíjasként egyetemünkön oktató Elizabeth Hinson-Hasty utolsó előadásában egy amerikai szemszövegéből tekintette át a magyarországi egyházak társadalmi szerepvállalását. Évenkénti rendszerességgel egyetemünkre látogató Hans Schwarz díszdoktorunk pedig 2010. tavaszi, legutóbbi előadásában a tudomány és teológia párbeszédén belül a tudományos kutatás emberi és teológiai határait járta körül. Végül most is néhány recenziót adunk közre.